

Euharistijsko klanjanje - Snaga vjere

Pjesma: *Prigni se svako koljeno*, ili druga prikladna pjesma.

Uvodna molitva:

Gospodine Isuse,
u ovom susretu s tobom
želim osnažiti svoju vjeru.
Vjeru koja me nosi kroz život,
vjeru koja mi snagu daje,
vjeru koja ulijeva nadu.
Toliko puta u životu poklekнем,
toliko puta posustanem,
toliko puta me obuzmu sumnje.
U takvim trenucima vrati me k sebi,
privuci me još jače, još snažnije.
Rasprši sumnje moga srca,
obasjaj me svjetlom svoje istine,
pokaži mi kako uvijek treba ustati
i krenuti dalje.
Dalje, i onda kada se ono čini daleko,
onda kada se cilj ne nazire...

Iz Evandjelja po Mateju

(Mt 14,22-33)

U ono vrijeme: Isus prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. A pošto otpusti mnoštvo, uziđe na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam. Lađa se već mnogo stadija bila otisnula od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar. O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru. A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: »Utvara!« I od straha kriknuše. Isus im odmah progovori: »Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!« Petar prihvati i reče: »Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!« A on mu reče: »Dođi!« I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu. Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: »Gospodine, spasi me!« Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: »Malovjerni, zašto si posumnjao?« Kad udoše u lađu, utihnu vjetar. A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: »Uistinu, ti si Sin Božji!«

Meditacija

Gospodine Isuse, ovoga trenutka prilaziš mi kao i one noći na Genezaretskom jezeru. Prilaziš i mojoj lađi života dok tuku protivni vjetrovi: vjetrovi straha i nesigurnosti, vjetrovi bolesti, vjetrovi osamljenosti i nerazumijevanja. I slušam tvoj glas koji mi govori isto ono što si rekao svojim učenicima: »Hrabro samo! Ne boj se!« Glas koji sve mijenja, koji vraća mir i sigurnost, koji ulijeva nadu. Prepoznajem tvoj glas i više me nije strah, jer znam da si ti tu i da je sada sve drukčije. Tvoj glas koji smiruje oluje, koji i u najtamniju noć unosi tračak svjetla. Glas koji me bodri, koji me snaži i vodi naprijed. Prepoznajem tvoj glas koji je drugačiji od svih glasova ljudi, od svih glasova ovoga svijeta. I znam da nisam sam, i znam da mi nijedna oluja ne može učiniti ništa nažao. I znam da me nikakvi valovi neće potopiti, jer ti si tu.

Pjesma: *To je mir kao rijeka*

Poput Petra, i ja često u životu želim biti posebniji. I ja želim hodati po vodi i izdići se iznad drugih. Biti drukčiji. Biti bolji od drugih. A ipak, tako često mi još nešto manjka da povjerujem, tako često tražim čuda pored svih onih svagdanjih za koje sam slijep. Koliko puta tražim dokaze, tražim uvijek nešto više, nešto bolje. Koliko puta još uvijek želim da mi pokažeš da si tu, da si to ti, da si kraj mene. A ti i opet podnosiš moje djetinje zahtjeve i imaš strpljenja sa mnom. I opet me želiš povesti kroz svoju školu da naučim kako s vjerom mogu i sam činiti čudesu. I opet mi govoriš: »Dođi!« i pružaš ruku da mi pokažeš da si zaista uvijek sa mnom i da mi, po ne znam koji put, pokažeš da me nisi ostavio. Pružaš mi ruku i pozivaš me da iskoračim iz lađe svoje svakodnevice, koja se tako često ljulja i nesigurna je. Pozivaš me da zakoračim s tobom, posve siguran, jer samo s tobom sve je sigurno. Govoriš mi da dođem k tebi i uvijek mi iznova pokazuješ da me s tobom ne treba biti strah i onda kada sve govori drugačije. Sretne li sigurnosti koja je u tebi, Gospodine!

Pjesma: *Sretna sigurnost Isus je moj*

Pozivaš me k sebi, Gospodine, poput Petra, iako znaš da sam slab i malovjieran i da ću posumnjati. Znaš da će mi valovi uliti strah u srce i da će me more poljuljati, kao što me tako često poljuljaju valovi ovoga svijeta, mojih životnih poteškoća. Ali i opet me pozivaš k sebi, da me poučiš da moram vjerovati. Da samo s vjerom mogu koračati naprijed, pa i po moru ako treba. Učiš me da u mom srcu ne smije biti mjesta sumnjama pa i onda kada se čini da tonem sve dublje i dublje. Učiš me da ne spuštam svoj pogled, da ne gledam dolje, da se ne okrećem, nego da uvijek gledam u tebe, u tvoju ruku ispruženu iznad pobješnjeli valova. Ruku koja nudi sigurnost, ruku koja nudi spasenje. Ruku koja me tako često pridiže. Ruku koja me tako često spašava da se ne utopim u svojim grijesima. Ruku koja me tako često vraća na površinu onda kada potonem.

Pjesma: *Napustiti nas može*

I koliko sam puta, poput Petra, kriknuo: »Gospodine, spasi me!« Koliko sam puta bio slab, a ti si me osnažio. Koliko sam samo puta tonuo, a ti si me spasio. Koliko puta sam posumnjao, a ti mi oprostio. I danas, ovdje pred tobom, molim za sve svoje slabosti. Molim za sve svoje kušnje i sumnjičavosti. Molim da me očuvaš od svega onoga što me dijeli od tebe, od onoga zbog čega srce dvoji. I danas želim kriknuti: »Gospodine, spasi me!« Spasi me onda kada počnem tonuti, kada se počnem gubiti, kada me sve od tebe pokuša razdvojiti. Spasi me onda kada me grijeh od tebe trga i odvlači, kada mi svijet zamuti pogled prema tebi. Spasi me i ponovno pruži ruku da me pridigneš.

Šutnja.

Završna molitva

Gospodine, prisjećam se pred tobom
vremena koje je iza mene.
Prolazim još jednom
put svojih dana, mjeseci i godina.
Ne mislim na svoje uspjehe,
oni su sitni ako su bez tebe.
Ni na dobro što sam učinio,

ono je tek sitnica
prema bremenu mojih propusta.
Mislim na dobro što si mi ti učinio,
mislim na nj i zahvaljujem ti.
Mislim na ljude koje si stavio na moj put života,
na njihovo prijateljstvo i ljubav.
Više sam toga od tebe primio,
nego što sam svojim djelima zaslužio.
Mislim na svaki dan sreće,
na svaku noć mirna sna,
na tvoju prisutnost kojom si me darivao
u časovima tjeskobe, krivnje i samoće.
Mislim na poteškoće koje izdržah,
na jad i muku kojima ne otkrih smisla.
Tebi to stavljam u ruke i molim:
jednom kad se sretnemo, pokaži mi njihov smisao.
Sjećam se, Gospodine, vremena iza mene.
mnoga su moja djela pomalo izbljedila i nestala,
mnogi su se moji planovi i snovi raspršili,
A ti ostaješ,
uvijek tu, uvijek blizu, uvijek vječan.
Hvala ti na svemu,
za što tako često ne nalazim riječi.
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku tako i sada i vazda
i kroz svu vječnost. Amen.

Pjesma: *O tolika Tajna to je ili Divnoj dakle (Pjesmarica župne zajednice, br. 534. ili 533.)*

Blagoslov s Presvetim.

Pjesma: *Pohvale Imenu Božjem (Pjesmarica župne zajednice, br. 535.)*

Pjesma: *Prigni se, svako koljeno (2. kitica) ili druga prikladna pjesma.*

PRIREDIO: vlč. Josip Filipović